

סדר הנחת תפילהין

אך על פי שיכולים להניח תפilioין במשך כל היום כולם ומונע החמה, או עלות השחר, עד צאת המכובדים או שקיית החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפilioין הוא בזמנו תפילה שחרית, כמו מג' ישראל שמנוחים תפilio ומטפלים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח).

ואהבת את יי אליהיך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל
מאך. ותהי תרבירים האללה, אשר אני מזוק
היום, על לבך. ושננתם לבנייך ודרברת בם, בשבחך בבייך
ובבלתך בירך ובשכבה ובקומה. וקשותם לאות על ידה,
והיו לטופת בין עיניך. כתבתם על מוותות ביתך ובשעריך.
והיה אם שמע תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוה
אתכם היום, לאחבה זאת יי אליהיך ולעבדו, בכל
לבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלכווש, ואספה דגnek ותירשך וצחרך. ונתתי עשב בשיך
לברחתך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פן יפתח לבכם,
וסורתם ועכדרתם אלהים אחרים והשתתקויהם להם. ותירה
אף יי בכם ועצר את השמים ולא היה מטר והארמה לא
תתן את בollowה, ואברמתם מהרה מעל הארץ בטבה אשר יי
נתן לכם. ושמחתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם,
וקשותם אתם לאות על ירכם ותהי לטופת בין עיניכם.
ולמקרתם אתם את בניכם לדברם בם, בשבחך בבייך
ובבלתך בירך ובשכבה ובקומה. כתבתם על מוותות ביתך
ובשעריך, למפני ריבוי ימייכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יי לאבותיכם לחתת להם, בימי השמים על הארץ.
ויאמר יי אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרות
אליהם ועשה להם ציצית על בגדי בגדיהם לדרכם,
ונתנו על ציצת החנוך, פתיל חבלת. והיה לכם ציצית,
וראותם אותו, וזכרתם את כל מצותי יי, ועשיתם אותם ולא
תרתו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם. למען תפכו ועשיותם את כל מצותי, ולהיותם
קדושים לאלהיכם. אני יי אליהיך, אשר הוציאתי אתכם,
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני יי אליהיכם (אני יי
אליהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

חריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך במויך
מצוה להתפלל בתפilioין את כל תפilioת שחרית כולל שיורו תהלים כפי שמתחלק
למי החודש.

יהי רצון מלפנייך, יי אליהינו ואליה אבותינו, שיבנה בית
המקדש במהרה ביוםינו, ומן חלכנו בתורתך.
אך צדיקים יודו לשפטך ישבו ישראל את פניך.

טוב להרגיל עצמו לומר ... נוסח זה מודה וכו' ועל ידי זה יוכיר את ה' הניצב עליו:
МОודה אני לפניה, מלך חי וקום שהחותרת بي נשמי
ב⌘לה. רבבה אמונתך.

מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

ציריך ליהר בה מaad ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך.
ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על דבריו תורה:

והערכ נא יי אליהינו אהידך תורה בפינו, וכפי
כל-עמדך בית ישראל, ונחיה אנחנו ונצאיםנו
ונצאים כל-עמדך בית ישראל, בלבנו יודע שמקד ולומר:
תורתך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל:
ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל
העמים ומתנו לנו את תורה. ברוך אתה יי, נתנו
התורה:

וירברך יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בני
לאמר כה תברכו אה-בני ישראל אמר לו:
ברוך יהוה וישראל: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא
יהוה פניו אליך ווישם לך שלום:
וישמו אה-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפilioין

הברכה הראשונה, (באמירתו מכונינים הן על התפilioין של יד והן על התפilioין של ראש) נאמרת לפני הידוק הרצוועה על שידי הקיבורות של היד השמאלית (איטור, הכותב ביד שמאל מניה את התפilioין על יד ימין) באופן שתתפלין נוטות לעבר הגור.

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו להניח תפilioין:

הברכה השנייה נאמרת (רק אם דבר בין הנחת תפilioין בלבד לשיל-ראש) לפני הידוק הרצוועה על הראש

ברוך אתה יי אליהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על מצות תפilioין:

קריאת שם

שמע ישראל, יי אליהינו, יי אחר:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

כדי שלכל ייד, בן או בת - גם קבני קבניהם - וגם המבוגרים יהוה סידור (תפילה) פרט משלה - לומר תפילה לחשם, חזיש - חמישה חמישי תורה (או ספר אחר של תורה) משלה ללימוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלה - שלתוכה נותן הצדקה (לבד משbeta וום טוב), מככפו הפרט (שניתן לו מהרו או שקבל בפה ... שבת יובל היה לknות ח'י נשפו, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושיכתו על ה' להשם הארץ ומלאה" (או בראשיתוותה "לה'") בציירוף שמות - ודברים אלו יוו' בראשתו ואחרותו ניניהם בחודשו, במקומות בולטים - את הקופה יש לקבוע בחדר על ידי מסמר וכדומה, ועל ידי זה החדר בולו יתפרק להדר ובית שלצדקה".